

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Briceni)
Judecător: A.Andronache
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S.Procopciuc, E.Grumeza, A.Garbuz

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivanenco Serghei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” împotriva lui Ivanenco Serghei
cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Ivanenco Serghei și menținută hotărârea Judecătoria
Edineț (sediul Briceni) din 19 iunie 2017

c o n s t a t ă :

La 1 februarie 2017 ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” s-a adresat cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanenco Serghei cu privire la încasarea
datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că acordă servicii în conformitate cu
Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, nr. 303 din
13.12.2013, Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la
modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru
fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la
reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, nr. 191 din 19.02.2002.

ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” a susținut că calcularea plăților
pentru serviciile acordate se efectuează conform tarifelor aprobate de Consiliul
orașenesc Briceni se efectuează în baza pct. 17 și pct. 18 din hotărârea Guvernului nr.
191 din 19.02.2002, care stipulează modul și termenele de achitare a plăților pentru
serviciile locative, comunale și ne comunale.

Totodată, a menționat că pârâtul Ivanenco Serghei pe parcursul anilor 2008-
2009 s-a conectat nelegitim la sistemul de apeduct orașenesc și fără condiții tehnice a

instalat invers contorul de contorizare apei potabile, adică datele nu erau în creștere dar în scădere.

A mai indicat reclamanta că, Ivanenco Serghei pe perioada din 2009 și până la 27 septembrie 2016 s-a folosit de apă potabilă, inclusiv pentru grădină, fără a încheia un contract de prestare serviciilor de aprovizionare cu apă potabilă, și respectiv nu a achitat pentru serviciile prestate.

Astfel, în conformitate cu normele de consum al apei potabile în or. Briceni aprobate prin decizia Consiliului orașenesc Briceni nr. 5/30 din 10 decembrie 2015, sau efectuat calculele normelor de consum a apei potabile, unde s-a constatat că potrivit normelor de consumare apei potabile pentru un om în perioada 6 ani, Ivanenco Serghei, a consumat 414 m³ de apă în sumă de 4 554 lei; conform normelor de consum a apei pentru grădină constituie 30 m³ pentru 1 ar/lunar.

ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” a menționat că pârâtul are grădină de 4 ari, iar prin urmare în perioada de 6 ani a consumat 2160 m³ de apă în sumă de 23 760 lei, iar în total, Ivanenco Serghei, a consumat 2574 m³ de apă în sumă totală 28 314 lei.

A mai relatat că în privința lui Ivanenco Serghei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 170 alin. (1) Cod Contravențional, materialele fiind remise la Comisia administrativă, la ședința căreia pârâtul a recunoscut faptul că, s-a conectat la sistemul de apeduct fără condiții tehnice, și a consumat apă potabilă.

Respectiv, comisia administrativă l-a recunoscut pe Ivanenco Serghei vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 170 alin. (1) Cod Contravențional, iar recunoscând decizia adoptată, Ivanenco Serghei, la 14 decembrie 2016 a achitat amenda stabilită.

Ulterior, la 5 ianuarie 2017 în adresa pârâtului a fost expediată reclamația cu nr. de ieșire 1, prin care i-a fost propusă achitarea benevolă a datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns, datoria nefiind achitată până în prezent.

ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” solicită încasarea de la Ivanenco Serghei în beneficiul întreprinderii contravaloarea serviciilor comunale prestate pentru apa potabilă în sumă de 28 314 lei; compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 850 lei și cheltuielile poștale în mărime de 10,95 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 19 iunie 2017, a fost admisă cererea de chemare în judecată a ÎM “Gospodăria Comunală Locativă Briceni”. S-a încasat de la Ivanenco Serghei în beneficiul ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” contravaloarea serviciilor comunale prestate pentru apă în sumă de 28 314 lei. S-a încasat de la Ivanenco Serghei în beneficiul ÎM „Gospodăria Comunală Locativă Briceni” cheltuielile de judecată în sumă de 860,95 lei din care 850 lei pentru achitarea taxei de stat și 10,95 lei pentru cheltuieli poștale. (f.d. 95,102-110)

Invocând dezacordul cu hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Briceni din 19 iunie 2017, la 19 iulie 2017 Ivanenco Serghei a declarat apel împotriva hotărârii respective, prin care a solicitat admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond, cu restituirea pricinii la rejudecare în prima instanță. (f.d. 100-101).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Ivanenco Serghei și menținută hotărârea Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 19 iunie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572 alin. (1), (2), 602 alin. (2) și art. 971 ale Codului civil, art. 2, 25 alin. (1), (5) al Legii privind serviciile publice a gospodăriei comunale, art. 3 alin. (2), 8 al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel consideră că, instanța de fond aplicând corect normele de drept material și respectând normele de drept procesual, just a stabilit circumstanțele faptice ale litigiului dat, dând apreciere probelor conform prevederilor art. 130 CPC și a adoptat o hotărâre întemeiată.

La acest segment, instanța de apel a constatat că Ivanenco Serghei a recunoscut că nu a achitat contravaloarea serviciilor pentru consumul apei potabile numai din anul 2014, acesta deoarece a achitat amenda stabilită în termen de 72 de ore din momentul când a fost stabilită, fapt confirmat prin ordinul de încasarea numerarului. (f.d. 20).

Sub acest aspect, instanța de apel conchide că instanța de fond corect a reținut că prin actul din 27 septembrie 2016 s-a constatat sustragerea de către Ivanenco Serghei a apei potabile, prin conectarea nelegitimă la sistemul orășenesc de apeduct, (f.d.9-12), iar faptul că gospodăria lui Ivanenco Serghei este conectată la sistemul de apeduct orășenesc să confirme și prin planșa fotografică (f.d. 7).

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că la 27 septembrie 2016 de către ÎMGFL Briceni s-au calculat normele de consum a apei potabile pentru o persoană fără canalizare, ceea ce constituie suma de 4 554 lei, și norma de consum a apei pentru grădină, ceea ce constituie suma de 27 760 lei, iar în total conform calculului suma totală a apei consumate constituie 28 314 lei (f.d.6).

Pe cale de consecință, instanța de apel remarcă ca fiind justificate pretențiile ÎM „Gospodăria comunal Locativă Briceni” privind încasarea datoriei pentru serviciile prestate pentru consumarea apei și în acest context a respins argumentele lui Ivanenco Serghei că nu a folosit apa potabilă. Or, această poziție vine în contradicție cu normele menționate și nu exonerează consumatorul de la plata consumului apei.

Ca rezultat, Curtea de Apel Bălți a evidențiat că instanța de fond în mod just a ajuns la concluzia admiterii acțiunii, deoarece existența datoriei pentru serviciile prestate de către ÎM „Gospodăria Comunal Locativă Briceni” a fost confirmată de către intimat prin probe justificative, iar formulările din cererea de apel a lui Ivanenco Serghei nu vine în contradicție cu soluția primei instanțe.

La 15 ianuarie 2017 (dată indicată pe plic) Ivanenco Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (3) lit. b) CPC.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanța de judecată nu a luat în considerare că pricina a fost judecată în lipsa sa, nefiind citat pentru ședința de judecată din 19 iunie 2017.

Sub acest aspect menționează că instanța de apel neîntemeiat a omis să se expună asupra argumentului invocat, și anume, că nu recunoaște serviciile prestate și nici sumele încasate dolosiv, or, intimatul nu a prezentat nici un argument în demonstrarea faptului că într-adevăr dânsul a folosit volumul de apă respectiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 14 noiembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentului, Ivanenco Serghei la 11 ianuarie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 768 și recepționată la 19 ianuarie 2018. (f.d. 158)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ivanenco Serghei în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ivanenco Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurentului cu referire la faptul că Ivanenco Serghei nu a fost citat pentru ședința de judecată din 19 iunie 2017, or, ultimul a fost citat legal pentru ședința prealabilă din 20 februarie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 33), care ulterior a fost stabilită pentru 2 mai 2017 și 10 mai 2017, pentru care a semnat în recipisa ce se conține la dosar (f.d. 36, 41,), ședință ulterior amânată pentru 15 iunie 2017, la care a fost prezent și care a semnat recipisa de amânare a cauzei pentru 19 iunie 2017 (f.d. 46), iar neprezentarea lui, nu împiedică examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ivanenco Serghei.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ivanenco Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva